

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Mei. Punit Deus parentes in filiis, & aliquando dæmonem suis appetunt filiabus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

puniuit : Chanaan eius filium : hæc enim diuina gerebantur prouidentia, vt filius ob parentis peccatum plederetur. Hæc vero est ratio quam expendunt D. Ambros. & D. Chrylolog.

Voluit enim Deus tale inferre supplicium, quod cordis intima laceraret: & communiter magis parentem affligit poena qua filius plectitur, quam si eam proprio corpore pateretur.

Patres sepe orant, inquit D. Chrylolog. Vt filiorum poenas ipsi seruant, & grauius est illis, videre filios supplicio affici, quam si ipsi, eis forent obnoxii. Vult

Deus viscera Abraham amici sui grauius torquere, in suæ fidelitatis probationem, cui mandat vt vnicum filium ei offerat in sacrificium. Domine, an non euidentius pateret Abraham fidelitatem, si ei præciperes, vt seipsum tibi obediens immolaret: vt gladius gatur eius, vel cordis perfodiatur intima: Minime: maiorem enim adferret cruciatum, si filium, quam si seipsum trucidet offerendum. Notat D. Hieron. quod licet hæc tot virtutum floreret insignis, motus suos inordinatos composuisset, minime tamen cordis sui tristitiam potuisset superare, quando eius quilibet filius graui torquebatur calamitate, & quando eorum quilibet moriebatur, infirmabatur illa, & ad mortem vsque periclitabatur: *Suorum maribus frangebatur, maxime liberorum, in quorum dormitione sepe periclitata est* *Ep. sup. vocabatur affectu, &c.*

Hinc colligit D. Chrylolog. Astum Diaboli dum morti traderentur septem illi germani fratres Machabæi, quod omnium primò non cruciaret, aut enecaret matrem, sed prius septem eius filios interemerit, vt ipsos ea coram aspiceret cruciatibus torqueri, quo matris penetrata crudelius in vnoquoque torquerentur, quam si ipsa hos perferret cruciatus. Quocirca multum est opinio, quod illa præ dolore nullo alio aut gladio aut cutro trucidata corruerit: quod Spiritus S. indicauit illis terminis, quibus eius describit mortem, postquam enim filiorum retulit martirium ipsa præfente, & filios adhortante, immèdiatè subiungit: *Nonissimè autem post filios, & mater consumpta est.* Quali dicat quod ex conspectu cruciatuum, quibus charissima sua pignora laniabantur, vitam amiserit: tormenta quippe, quæ natorum torquebant corpora, vt gladius acutissimus, materna viscera penetrarunt, & necem attulerunt. Vult Deus punire peccatorem, & eum plecti in eo, quod durus illum affligit, quod hiber charius, quod toto diligit affectu, quod eum acutus irritabit. Ad se citat non semel Absalon Ducem Ioab,

at ille cordas præbet aures, ire negligit, præcipit feruis suis, vt ignem iuiciant frugibus eius momenti maximi, & ipsi lætissimis. Rem intelligit Ioab, illico accurrat, quid hoc rei, Domine, quid campus meus, quid messis mea commeruit vt innocens ignibus conflagraret? Non propter messis reatum, sed propter tuam socordiam, qui vocatus à me iam sæpe venite renuisti: cū enim voces & nuntia nihil proficerent, ignem iusti frugibus adhiberi, flammam quippe ignis illas consumentis indubie sentires vehementius, illa te excitarent dormientem. *Misi ad te obseruans vt venires ad me. Quoties domum redis, ex audibus illius quam optimè nosti, reuersus & ecce tibi filius charissimus deliciae tuæ, dimidium animæ tuæ ardentissima febris correptus, quæ viscera eius exurit vel aestu nate est pæne præfocatus: in vanitatibus tuis, ac inhonestis, & perniciose vitis libidine, vsu æ luorum, auri sacra famem mentem tuam occuparunt, & ecce filia tua, quæ vt pupillam oculi diligebas, lecto decumbit mortitura, vxor quoque solamen vnicum, ad extrema properat non conualitura.*

Eleganter discurret D. Chrylolog. circa illam interrogationem Christi, subsidium quaerit pater cuius filius à dæmone possessus læuè nimis torquebatur: *Alludit eum, & spinat, & frigidat dentibus, & arescit: Christi manum poscit à auxiliarem. Iubet Christus eum ad se adduci coram tota populi concione, vt miraculum omnibus re-stibus fieret celebrius. Tum patrem interrogat: *Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit?* *Quid tu ergo Domine (quaerit D. Chrylolog.) de tempore requiris: An non tu ille, qui nosti tempora, vsque ad minima momenta: iam nobis dixit amicus ille Iob. Ab omnipo. ente non sunt abscondita tempora.* Respondit D. Petr. Chrylolog. *Requirit passionis tempus, auctor temporis, non vt nescias. Sed vt ex responsione quam a patre dandam prænouerat, illi inimicaret, quod ob sua peccata, filius eius tam immitti Domino traditus torquebatur. Quaerit: *Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit?* Respondet pater: *Ab infantia* Quasi illi diceret: Attende, quæcō te, quod illa passio filio tuo aduenit eo tempore, quo ille propriis peccatis non inquinabatur, quibus Dei iram in se prouocasset, ac proinde tibi persuade hæc illi contigisse propter tua peccata, quæ Deus in eo voluit castigare. Interrogatione autem patris, vt tanti mali causam non sobolem, sed parentem &c. Et bene hoc pater aduertit, ilico enim Christo ad pedes prostratus, cum lacrimis indamat: *Adiuua nos, miserere nostræ. Misere re mei***

2. Reg. 14. 32.

10. 11

D. Petr. Chrylolog. Serm. 51.

Marc. 9. 21.

Iob. 24. 1.

L. de Noe & Arca cap. 32. Tom. 1. Rom. 23. in Gen. 11. Filiorum Machabæi parentes grauius torquentur.

D. Hier. Ep. 27. in Epist. 7. Machab. Tom. 1.

Hom. 7. de Machabæi

Machab. 17. 41.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Domine parentis, qui me huius causam accenso calamitatis. *Adiuvato nos miseris nostris. Hoc est, (ait D. Petr. Chrysol.) Misere nobis, quorum reus aggravat innocentem, ad quorum poenam infantis periculum redandat.*

21 O quam salutaris lectio parentibus! Eodem modo castigavit Deus per Noe impiam incontinentiam Cham, filio eius Chananaam maledicens. In intellectu suo mulier Chananaea reflectitur, super hoc parentum suorum facinus, & cum eadem sit nata progenie veretur ne sibi in domo sua hoc ipsum quoque poterit accidisse, ut mater in filia plecteretur, & ad eius poenam infantis redundet periculum: Num ob sua scelera, idololatrias, & vitam inhonestam per filia cruciatum Deus matrem cruciaret. Num forte, ob aliquod maledictum, quo filiam diis deo iussit, effuriendo: diabolus te auferat, illam modo diabolus ingressus lamaret. Exploratum est, parentum benedictiones filiis professe, quam plurimum, sicut è contrario maledictiones maximo venire noemmeno. Satis aperte hoc testatur Spiritus S. *Benedictio patris firmat domos filiorum, inaledictio autem, matris eradicat fundamenta*

Eccl. 3. 11 Vnde Iacob omnia fausta, qui tot molestus obtruebatur: quid enim tot evidentissimis eripuit periculis: tam illastrem reddidit, & hominibus prædantem nisi patris Isaac benedictio, quam ei tanto studio, tot artibus secula mater procuravit: Quid Ruben primogenito Iacobus absult primogenitura, effectique ut in numerolam non exeresceret familiam, sed instar fumi in fumos evanescerent omnia, quæ ageret, nihil illi cederet prospere, felicitate nihil eueniret, eorum quorum spoliata alebatur, nisi maledictio illa patris: *Non eris scus?*

Notandam propono historiam ex D. Augusti de muliere vidua, decima prole secunda, septem filijs, ac tribus puellis, quodam die ob nefcio quem defectum, irritata, cunctos maledictis deuout dicens: Timor ac tremor vos absemat. Extemplo tremor ac horror cunctos inuasit: ita ut eorum quilibet tanto toto corpore ac singulis eius membris tremore quateretur, ut ad commiserationem stuporemque cuncti mouerentur: sedque continue, siue stantes, siue sedentes, siue comedentes, siue ieiunantes, siue vigilas, siue dormientes, semper hac membrorum agitatione concutebantur. Horrendum erat videre, in capite tremores, & motus continuos; pariter & brachia & humeri, & pedes, & manus, nunquam à motu quiescebant. Addit autem D. Augusti, quod duos ex

Gen. 29. Lib. 22. de Civ. c. 8. III. Exemplum.

illis viderit fratrem ac sororem, adentes Ecclesiam ubi D. Stephani reliquæ colebantur; ubi totum populum stupore ac horrore suspendebant, pauidis suis vultibus, motibus inordinatis singularum partium corporis, nec erat qui illis non comparetetur: omnes quoque intellexerunt hanc illis infirmitatem ex matris maledictione obuensse: denum omnium miraculorum, quæ ad inventionem sacrarum S. Stephani reliquæ impetrata sunt, fuit illud celeberrimum, scilicet, quod ipsi coram illis orantibus, totoque populo, ac sacerdotibus in preces & lacrimas effusis, sanitatem receperunt, prior frater, deinde soror.

Nec minori vacat mysterio quod accidit Apollolico nostro Prædicatori S. Vincentio Ferrario dum in Francia verbum Dei disseminat: In eius necem conspirant iuvenes quidam germani fratres, qui dum factum tenant & virum Dei interire moluntur, ecce subito virtute diuina brachia eorum auersant: ita vitæ puni eos Deus, qui sanctos suos insequuntur, ut quid simile legimus de Rege Hieroboam. Quia peccata meliores effecti, temeritatis culpam agnolentes, ac peccati sui penitentes, pedibus eius proculu delicti veniam rogant, & orationum eius ad eorum saluam, suffragia, quibus ille clementer, ut solent viri Dei, redentes bonum pro malo. Abiit, filij matris vestrae remittite, ut tria peccata sua grauissima confiteatur, quibus eius conscientia prægrauatur: illa vero conficente, pariter & vos ab hac Dei plaga liberabimini ac integre curabimini: quod & contigit. Heu quot infirmis licet hanc præscriberet medicinam? Paren es peccata confiteatur, agant penitentiam, & filij conualecent. Vestram tollor experientiam: dum anima vestra peccato langueret, continuo & puer languescit, excreta sunt in facie pustula, scabies, & Deum puero in auxilium inuocas, sed in hoc pueri consistit valetudo, si prius anima tua peccatis euacuetur, ex illis enim humore pessimo, redundat in puerum morbi supplicium.

Conuenienter Consules ac Rectores Hiericho, aduentque Prophetae Eliseum, queritantes, *Eccc habitatio ciuitatis huius optima est. Ego sed aqua pessima sunt. Quibus Propheta, adfero mihi vas nouum, & nutrite in illud sal: adferunt & sal mittunt in vas nouum, in sal num, & Egressus Eliseus ad fontem aqua, rem misit in illum sal. Quo peccato adstantibus ait: Discedite*

22 IV. M. F. V. ecc. Gen. In eju. 2. Reg. 2. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

& ad propria reuerſim, iam ciuitatis veſtræ ſanas ſunt aquæ & obdulcæ. Cur o vates ſal non miſiſti in amaras aquas ciuitatis? quia præſciebat Propheta aquarum amaritudinem ex fonte amaritudinis ſcaturire: fonte autem obdulca o cæteri quoque riuu lenirentur. O quoties æterni filios, ex ſe pios ac innocentes amaris torqueri cruciatibus; morbis acrioribus ad mortem vrgeri? Forſumne deſideras valetudinem? inſiſto ſal in fontem aquarum, fontem unde morbi ſcaturiunt; hoc age, vt parentum amara vita corrigatur: honeſtius mores ſuos com ponant, cordis rancores mitigen; nec dubium præſtinam facile ſalutem filii conſequentur. Hoc apprimo nouera: mulier Chananaea, ueretur enim ne ſua peccata, filiam a dæmonio vexatam deinceant. Hoc quoque placet conſiderare, quam pia mater hæc; quæ filiam ſuam a dæmone toto poſtulæ cordis affectu liberari.

Parentes etenim plurimos videas, quibus nedum dolor eſt filias a dæmone poſſideri, ſed inſuper & tanto ſibi miſis gratulantur. Narrat D. Lucas. Philippos in Macedonia ingreſſi ſunt D. Paulus & Syllas Euangelium prædicaturi: & ecce occurrit illis puella a dæmone poſſeſſa: *Deſcendens autem Paulus, & conuerſus, ſpiritus dixit: Præcipio tibi in nomine Jeſu Chriſti exire ab ea, Et exiit eadem hora.* Mirum, continuo in Apoſtolum commouentur puella domini qui eam vt patres diligebant, & uirum que iam Paulum, quam Syllam reos erant, & in vincula coniciunt. Eri ne id potuiſſet nihil te hoc moueat, ſait Euan gelista illi quæ ppe, qui eam domi curabant, quæſtum tibi ex puella a dæmone poſſeſſa conquirebant; multi enim conſuebant, vt eam uiderent, & de ſecretis negotiis, aut aliis rebus interrogarent ueritatem; Tonus artonitus D. Chryſoſtomi extollit D. Chryſ. *O paganorum induſtiam, ut augetur pecuniam puellam a dæmonis vexari uolunt.* O ſanctiſſime Doctore, quid hanc adeo ſtupes in paganis crudelitatem, hanc potius in Catholicis quam plurimis ſtupcas inhumanitatem. Heu quam multos dolemus parentes Chriſtianos, quorum ſunt filia a dæmone poſſeſſa: quot matres ingemifcimus, quæ totis nerſibus hæc inambunt, vt diabolus filiarum corda poſſideat, quia ex illis ſibi victum acquirunt: Nolunt dæmonium a filia diſcedere, quoniam ui hoſtem habent ac perſequentur, qui eas conatur a malo dæmone liberare. Alios legimus, eum Dominus dæmonum legione ex homine in porcorum gregem demandatæ, iſtare ſupplices, ut ab eorum ſuibus ſellius diſcedat

non enim aiunt, talibus egemus, qui dæmones hominum corporibus expellant, cum porcorum immundorum animalium damno, quos dæmones occupant. Pia mater Chananaea, quæ filiam a dæmone vexari non ſuſtinet, uſpote hoc ſupremum domus ſuæ exiſtimans detrimontum, & maternorum uifcerum ſæuorem morte e uciatum.

S. S. Magna huius mulieris fides, quæ Chriſtam implorat: eſt enim aduerſitas, ut mirro Hieremiæ.

Domine fili David. Admirare in his uerbis fidem mulieris huius præclariffimam, quibus perfectam ac integram de Chriſto prædit confessionem: hanc nimirum quod cum Chriſtus una ſit perſona, eſſet tamen ſimul, & diuina ac humana. *Hæc eſt fides Catholica, ut credamus Io. 1. 14. a & conſiteamur, quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus, Deus & homo eſt.* Deuarent ab hac fide hæretici, qui hanc unionem permittere nolunt; Quidam credebant Chriſtum eſſe ſolum Deum nec uerum hominem, ut Manichæi; alii ſomniarunt, eum eſſe ſolum hominem, non uerum Deum ut Ariani; O perduelles, qui unionem hæc nexumque diſſoluitis Anti-Chriſti: *Omniſis ſpiritus, qui ſolus Jeſum (audite D. Ioannem) Ex Deo non eſt & hic eſt Anti-Chriſtus. Vnum alteri connechite, duos illos tomos in vnum compingite librum; librum illum grandem, ſicut Deus Iſaiæ præcepit: Conſtemini: Quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus Deus eſt uerus, uerus eſt & homo. Hunc fidei articulum mulier hæc conſtituit, dum enim Chriſtum inelamat: Domine abſolute, ſine reſtrictione, ſine additione, conſtituit Deum cui proprium eſt eſſe cæli & ter a Dominum ſine termino, illimitatum; Dominum creaturæ ſpiritualis ac corporalis, mortis & uitæ, eorum omnium quæ ſunt, imo & eorum quæ non ſunt, vt prædiximus in confessione Centurionis; & hoc eus eſt ſigillum, quo cunctis ſubſcribit: *Ego, Dominus.* Dum uero Chriſtum dicit filium David, diſtincte Chriſti fateatur humanitatem, ſecundum enim hanc ex familia David deſcendebat. Sublimis fidei conſeſſio, qua dixerim altiorem non fecit ac euidentiore D. Paulus, etiam poſt frequentatas gloriæ claſſes, & raptum ſuum uſque in tertium cælum, *Qui factus eſt ei ex ſemine David ſecundum carnem, qui prædeſtinatus eſt filius Dei ex uirtute.* Multis prærogatiuis præceſſit mulieris huius ueridica conſeſſio, Doctorem Ieruſalem fidem, qui ſe mundi iactabat luminaria; & Eccleſiæ magiſtros, qui*

23

In Symbolo ac humana. Hæc eſt fides Catholica, ut credamus Io. 1. 14. a & conſiteamur, quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus, Deus & homo eſt.

Ex Deo non eſt & hic eſt Anti-Chriſtus. Vnum alteri connechite, duos illos tomos in vnum compingite librum; librum illum grandem, ſicut Deus Iſaiæ præcepit: Conſtemini: Quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus Deus eſt uerus, uerus eſt & homo.

Mulier Chriſti fateatur diuinitatem.

Ro. 1. 4.

